bover in het rek. Ge kunt u mijn verbazing voorstellen, toen ik, er twee dagen later naar ziende, het zoo groot vond als de eerste foto aangeeft. Het ei was gegroeid en was nu iets grooter dan dat van een krielkip. Onmiddellijk nam ik mijn kamera en fotografeerde het. Het van nu af nauwkeurig gadeslaande zag ik het met den dag grooter worden. Drie dagen later nam ik de tweede foto, het ei had nu een lengte van zeven en een halven centimeter en een breedte van vier centimeter en nog steeds ging de groei voort."

„Aldus luidde het bericht en jullie zult me allen toegeven dat dit een zeer merkwaardig bericht was. Wie had ooit gehoord van een ei dat grooter werd, nadat het gelegd was? Niemand, natuurlijk! Nooit had men aan zooiets gedacht en als het aan een van jullie was gevraagd, weet ik zeker dat jullie gezegd zouden hebben dat het onmogelijk was.

„Maar daar is nu geen sprake van. Ik zal jullie nu vertellen hoe het ei groeide. Die zelfde week was het bericht door een ander tijdschrift opgenomen onder den titel: „Een groeiend ei." Het bericht luidde als volgt: „Het nieuwste natuurwonder is een ei dat groeit, nadat het gelegd is.

De heer B. Roskam, eigenaar van een hoenderpark in Overijsel, heeft bij een van zijn kippen een ei gevonden niet grooter dan dat van een musch. Het was nog geen drie centimeter lang en twee centimeter breed. Na twee dagen had het de grootte van een gewoon kippenei, een waarover geen enkele kip zou behoeven te blozen. Op dit oogenblik heeft het reeds de grootte van een ganzenei en meet 9 cM. bij 5 cM. De eigenaar staat in voor de juistheid der opgegeven maten. En nog steeds groeit het ei."

„Aldus luidde dit nieuwe bericht. Jullie zult hebben opgemerkt dat het veel meer details bevatte; dat het berichtte, dat het ei was gelegd door een kip, dat de groei nog steeds toenam en de maten nauwkeurig waren opgegeven. Ik was ook nieuwsgierig en ging naar mijn broer, die nu het ei liet zien; de kip zag ik niet. Het ei ging nog steeds voort te groeien. Ik begon belang te stellen in het geval en schreef aan een persberichtenbureau met het verzoek om met open oog en scherpe schaar alle berichten uit te knippen en mij toe te zenden, die in de pers over het groeiende ei verschenen. De volgende week ontving ik een heelen bundel uitknipsels van alle mogelijke dag-, week- en maandbladen. En steeds werden me er meer toegezonden.

„Na veertien dagen was er geen blad meer in Nederland dat de geschiedenis van het wonderei niet had vermeld. „De Pluimgraaf" wijdde er een hoofdartikel aan."

Teunis zweeg even en zocht in zijn borstzak.

„Ah, hier is 't! Ik zal 't jullie voorlezen.

„De mededeeling van onzen correspondent, den heer Roskam, betreffende de merkwaardige speling der natuur, die hij bezat in een groeiend ei, zal zeker de grootste belangstelling bij onze lezers wekken. Voor den leek mag het onverschillig zijn of een ei groeit of niet, maar voor allen die bij de pluimveecultuur betrokken zijn, hetzij uit liefhebberij of uit profijt, moet het feit dat een ei kan groeien de meest mogelijke belangstelling wekken. Het beteekent een revolutie in de kippenteelt, en zal op de eiermarkt onvoorziene gevolgen hebben, zoowel voor den producent, (wij bedoelen natuurlijk den boer!) als voor den consument. In 't vervolg zal de waarde van het ei met zijn ouderdom niet verminderen maar juist vermeerderen. Vooral voor den kippenboer is dit nieuws van het grootste belang. Het is duidelijk dat zoolang een ei groeit, de levenskiem nog niet dood is en het dus steeds geschikt is om als broedei te worden gebezigd en hoe grooter ei des te grooter kip. De tijd is dus niet ver af meer, dat het aan bekwame vaklieden gelukken zal door zaakkundige teeltkeus kippen te verkrijgen zoo groot als struisvogels; en waar deze groote kippen wederom grooter eieren zullen leggen, is het niet onredelijk aan te nemen dat er geen grenzen zullen zijn voor de afmetingen, die het broedsel in de toekomst zal aannemen. In ons volgend nummer hopen we op dit merkwaardig onderwerp terug te komen."

„Merk je wel hoe de verwachtingen steeds grooter worden," zei Teunis, nadat hij zijn lezing geëindigd had. „'t Is een grappig serieus artikel. Mijn broer was echter geen correspondent van hun blad, de redactie had het geheel geknipt uit „Avicultura" en hier en daar een woord veranderd, snap-je?

„O ja, er werden zelfs gedichten op gemaakt. Wacht eens, hier heb ik er net een:

HET WONDEREI.

Geacht Publiek, wil, wat 'k schrijf hier, lezen zeer attent.
't Is 't waar verhaal van 'n wonderei, tot nog toe onbekend.
Dit ei was, toen men 't vond,
Als alle eieren rond,
Maar, da's raar
't Was zoo groot of liever zoo klein
Als een grauwe erwt of capucijn.
Doch 't groeide, 't werd steeds dikker
En was spoedig zoo groot als een knikker.
En toen 't een paar dagen stil had gelegen,
Had 't de grootte haast van 'n kipei gekregen
En steeds ging — 't is ongehoord,
Op mijn woord —
Het groeien gestadig en onverpoosd voort,
En mag men de laatste berichten gelooven,
Dan gaat 't nu reeds den omvang van een struisei te [boven.
En als 't met groeien zoo door blijft gaan,
Kijkt niemand voortaan
Een gewoon kipei meer aan
En gaat de kippenteelt finaal naar de maan.
Doch — misschien komt er voor dien [tijd wel 'n luchtje aan.

SPOORLIJN DORP-STATION N.-SCHARWOUDE.
Verleden week werd onder groote belangstelling de nieuwe spoorlijn Dorp-Station Noord-Scharwoude geopend, hetgeen gepaard ging met tal van festiviteiten in de betrokken dorpen. Wij geven hierboven een groep der genoodigden en comitéleden. (*V.F.B.*)

EEN ONDERSCHEIDING.
Het nieuwe vaandel dat Zondag a.s. aan het landstormcorps der Limburgsche jagers zal worden uitgereikt. (*V.F.B.*)

„'t Is een pruldicht," ging Teunis voort, „ik zou 't veel beter kunnen maken; maar 't is in allen geval een bewijs, dat het ei de algemeene aandacht trok.

Ik zal je niet vervelen met te vertellen van de pakken brieven die mijn broer ontving van particulieren, die nieuwsgierig waren naar meer bijzonderheden, en van wetenschappelijke personen en genootschappen. De meesten vroegen naar den afloop, sommigen noemden Ben een leugenaar. Een was er zelfs die om honderd gulden wedden wilde, dat Ben het groeiende ei niet kon toonen. Ben nam de weddenschap aan en won. Maar ik loop op mijn verhaal vooruit. Spoedig begon de buitenlandsche pers belang te stellen in het natuurwonder; tot zelfs in Amerika verschenen er artikelen en afbeeldingen van. Een tijdschrift was er zelfs dat een serie foto's gaf van den groei van het ei, beginnende bij de grootte van een erwt en eindigende met een ei van 45 cM. lengte en 20 cM. breedte, als zijnde de omvang volgens de laatste metingen.

„De foto's waren begeleid van een artikel over een volle pagina. O, stel je gerust, ik zal jelui er niet mee vermoeien, hoewel ik 't mij nog geheel herinner. Ik geef jullie alleen het hoofd dat er boven stond."

En hij las van een ander stuk papier:

HET EENIGE EI!!

HET GROEIT!
HET HAD EERST DE GROOTTE VAN EEN ERWT
NU IS 'T ANDERHALVEN METER HOOG!
DE GROEI IS IEDER UUR OPGENOMEN
DOOR EEN COMITEE VAN EXPERTS!
WAT ZAL HET UITBROEDEN??

„Den volgenden dag kwam een New-Yorksch blad met een opzienbare mededeeling," ging Teunis voort. „Het gaf toe dat het ei groeide; het gaf toe dat het een lengte had van één meter zeven en vijftig centimeter; 't erkende dat experts uit verschillende landen rondom het ei gezeten den groei hadden gadegeslagen; maar .... maar toen een der vaklui de centimetermaat in handen kreeg, waarmee Ben den omvang van het ei had opgenomen, bemerkte hij dat de centimeters voortdurend kleiner werden. Kon iets daaraan zoo bevorderlijk wezen als de lichtgeloovigheid van een vertrouwend publiek? Het was een lumineus idee!

„Welnu, om kort te gaan, de meest fantastische variaties op 't oorspronkelijke thema gingen de wereld door."

„Natuurlijk heeft dat ei nooit bestaan!" merkte een wijs man onder de toehoorders op.

„Zeker!" antwoordde Teunis ernstig.

„Wat? Wil jij beweren, dat een van jouw broers kippen zoo'n ei gelegd heeft?" brak nu een ander ongeloovige luisteraar los.

Om Teunis lippen speelde een fijn lachje.

„Volstrekt niet," zei hij. „Dat heb ik in 't geheel niet beweerd. Kijk maar zorgvuldig het eerste bericht na. Daar staat niet dat het ei gelegd was; neen, hij „vond" het ei, en ik heb het gezien en dat deed ook de man die honderd gulden verwedden wilde en toen hij ze verloor niet betaalde.

„De roem dien het ei behaalde is een duidelijk bewijs ervan, hoe een kleine waarheid door den duim van een journalist wordt uitgebroed tot een groote leugen. De waarheid was dat het ei werkelijk groeide, maar .... het was geen kippenei, doch de vrucht van een eierplant."

EEN NIEUWE SYNAGOGE.
Intérieur-opname van de verleden week in de Watergraafsmeer nieuw geopende Synagoge. (*V.F.B.*)

EEN JUBILEUM. (*V.F.B.*)
Verleden week herdacht de bekende Amsterdamsche stempelfabriek der firma J. D. Posthumus den dag waarop zij vóór 50 jaar werd gevestigd. Hierboven een foto van 't versierde perceel der firma.

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.